

DET KONGELIGE
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENT

Naturvernforbundet i Agder
Postboks 718
4666 KRISTIANSAND S

Deres ref

Vår ref

Dato

22/2559-7

23. november 2022

Avgjørelse av klage over vedtak om kvote for lisensfelling av ulv i region 1 i 2022-2023

Klima- og miljødepartementet viser til klage 12. juli 2022 over rovviltnemnda i region 1 sitt vedtak 17. juni 2022 om kvote for lisensfelling av ulv i region 1 i 2022-2023.

Klima- og miljødepartementet opprettholder rovviltnemnda i region 1 sitt vedtak 17. juni 2022 om lisensfellingskvote for ulv i region 1. Ved avgjørelsen er det blant annet lagt vekt på at det ikke er fastsatt bestandsmål for ulv i region 1, og at det er ønskelig å begrense utbredelsen av ulv utenfor den fastsatte ulvesonen. Departementet legger til grunn at det i 2023 kan oppstå skade på beitedyr av et visst omfang dersom ulv kommer inn i regionen, og at vilkåret om å avverge skade i nml. § 18 første ledd bokstav b er oppfylt. Departementet legger også til grunn at den vedtatte kvoten på inntil tre ulv ikke vil true bestandens overlevelse, og at det ikke finnes andre tilfredsstillende løsninger ut fra prinsippet om en arealdifferensiert rovviltforvaltning, jf. nml. § 18 annet ledd første punktum. Klagen er dermed ikke tatt til følge.

Departementet gir statsforvalteren myndighet til å kunne stoppe lisensfelling ved mistanke om at genetisk verdifulle dyr er på vandring i områder der lisensfelling pågår.

Saksgang

Rovviltnemnda i region 1 vedtok 17. juni 2022 kvote for lisensfelling av ulv for 2022-2023. Vedtaket ble påklaget av Naturvernforbundet i Agder 12. juli 2022. Rovviltnemnda behandlet klagen 13. juli 2022 og opprettholdt sitt tidligere vedtak. Miljødirektoratet ga sin faglige tilråding 2. november 2022.

Klagers anførsler

Klager mener lisensfellingsperioden for ulv er i strid med yngletidsfredningen, og at det ikke er dokumentert skade av ulv. De mener ulv har rett til å være i regionen, men skal kunne felles ved vesentlig skade på husdyr.

Postadresse
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo
postmottak@kld.dep.no

Kontoradresse
Kongens gate 20
www.kld.dep.no

Telefon*
22 24 90 90
Org.nr.
972 417 882

Avdeling
Naturforvaltningsavdelingen

Saksbehandler
Torkel Ramberg
22 24 58 50

Rovviltnemndas vurdering

Rovviltnemnda i region 1 vedtok en lisensfellingskvote på 3 ulv. I innstillingen til vedtaket er det blant annet sagt:

«Så lenge bestanden av ulv er over bestandsmålet, er det sannsynleg at det vil kome fleire streifande ulvar til region 1 framover. Tala frå Rovdata viser om lag uendra eller noko aukande tal ulvar i 2021 i Noreg, og det er over det nasjonale bestandsmålet. Eventuell skadefelling av streifande ulv i region 1, i hovudsak hannulv, vil ikkje ha innverknad på utviklinga av den norske ulvebestanden.

Det er først og fremst det store skadepotensiale ein ulv vil ha i region 1, som er avgjerande for tilrådinga om lisensfellingskvote. Region 1 er svært viktig for beitenæringa, og erfaringa med ulv dei siste åra tilseier at skadeomfanget kan vere stort. Slik skadefelling er heller ikkje i strid med naturmangfaldlova (nml) § 18, og det er i tråd med rovviltforliket av 2011, med seinare tillegg for ulv. Det er og i tråd med rovviltforskrifta § 10, jf. §§ 6 og 7, og er i samsvar med regional forvaltningsplan. Framlegget til vedtak bygger på kunnskapsgrunnlaget (nml § 8) for ulv som er ekstremt godt. Dei andre paragrafane (§§ 9-12) i nml kjem etter vårt syn derfor ikkje til anvending i denne saka. Ut frå erfaringane med ulv frå dei siste åra, vil vi rå til å vedta lisensfelling av ulv i region 1 også for 2022/2023. Lisensfellingsperioden for ulv i vår region er frå 1. desember til 31. mai (endra i 2019).»

Miljødirektoratets faglige tilråding

Miljødirektoratet ga sin faglige tilråding 2. november 2022. Miljødirektoratet har redegjort for bestandsmål og bestandssituasjonen for ulv. Det vises til at Rovdata 1. juni 2022 publiserte den endelige bestandsstatusen for ulv i Skandinavia for vinteren 2021/2022:

- «•Antall familiegrupper med valpekull i Skandinavia: 54 (4 helnorske og 8 i grenserevir)*
- Antall revirmarkerende par: 28 (5 i Norge og ingen i grenseoverskridende revir)*
- Antall individer av ulv i Norge: 125-129. 51-52 av disse ble registrert med helnorsk tilhold.*
- Antall ulver i Norge, etter å ha fordelt ulvene som hadde tilhold på begge sider av riksgrensen: 88-91. Dette er 5 flere enn det som ble registrert sesongen 2020/2021.*

Rovdata har, med utgangspunkt i tallene over, beregnet at bestanden i Skandinavia besto av ca. 540 ulver for sesongen 2021/2022. Dette er en økning på 60 dyr i forhold til den estimerte bestanden for 2020/2021. Ca. 460 av den beregnede bestanden var i Sverige, inkludert halvparten av individene i grenserevirene. Tallene inkluderer alle dyr, også enslige ulver utenfor kjente revir og dyr som er døde i løpet av overvåkningsperioden.

Det ble i Norge felt to helnorske flokker (Slettås og Hornmoen), to grenseflokker (Bograngen og Rømskog) og to helnorske revirmarkerende par (Evenstad og Slemdalen) i forbindelse med lisensfelling sist vinter, se tabell 3a og 3b. I tillegg ble det felt noen streifende individer. Det samlede antallet dyr felt under lisensfelling og skadefelling i Norge i perioden fra 1. oktober 2021 til 1. juni 2022, var 31 dyr (se vedlegg A).»

Videre har Miljødirektoratet redegjort for den skandinaviske ulvebestandens genetiske status og utvikling, der de sier at eventuelle utilsiktede felling av genetisk viktige individer på vandring, er et betydelig risikomoment, både innenfor og utenfor ulvesonen. De mener derfor statsforvalteren bør ha myndighet til å kunne stoppe lisensfelling ved mistanke om at genetisk verdifulle dyr er på vandring i områder der lisensfelling pågår.

I sin vurdering sier Miljødirektoratet at vedtakene som angår felling utenfor ulvesonen, med stor sannsynlighet ikke vil berøre noen av de 12 kjente revirene (5 helnorske og 7 grenserevir) som var igjen etter lisensfelling forrige sesong, ettersom disse er fast etablert innenfor ulvesonen. Miljødirektoratet anser det som overveiende sannsynlig at bestandsmålet vil kunne oppnås innenfor ulvesonen, uavhengig av om det felles ulv utenfor ulvesonen. De vedtatte kvotene vil etter direktoratets vurdering heller ikke true den skandinaviske ulvebestandens overlevelse. Denne vurderingen bygger blant annet på at forvaltningen sørger for at tilstrekkelig mange immigranter fra den finsk-russiske bestanden klarer å vandre inn og etablere seg i den skandinaviske bestanden, og at annen avgang, inkludert illegal jakt, forblir på samme nivå som tidligere sesonger. Vi viser for øvrig til direktoratets tilråding i sin helhet, jfr. vedlegg,

Faglig tilråding om
lisensfelling av ulv i 2011

Klima- og miljødepartementets vurdering

1. Det rettslige vurderingstemaet

Saken er behandlet etter naturmangfoldloven (nml.) §§ 18 og 77 og rovviltforskriften §§ 3, 4, 7 og 10. Nml. § 18 første og annet ledd har følgende ordlyd:

«Kongen kan ved forskrift eller enkeltvedtak tillate uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk

- a) for å beskytte naturlig forekommende planter, dyr og økosystemer*
- b) for å avverge skade på avling, husdyr, tamrein, skog, fisk, vann eller annen eiendom*
- c) for å ivareta allmenne helse- og sikkerhetshensyn eller andre offentlige interesser av vesentlig betydning*
- d) for innfangning til gjenoppbygning av bestander*
- e) for innfangning til lovlig oppdrettsvirksomhet*
- f) for forskning, undervisning eller taksonomisk virksomhet, eller*
- g) som er fremmede organismer*

Vedtatt etter første ledd bokstav a til f kan bare treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte. Det skal ved vurdering av uttak av rovvilt etter første ledd bokstav c legges vekt på om bestandsmål som er vedtatt i Stortinget er nådd.»

Naturmangfoldloven § 18 er utformet med sikte på å gjennomføre Bernkonvensjonen artikkel 9 nr. 1, jf. lovens forarbeider (Ot.prp. nr. 52 (2008-2009)). Bestemmelsen må derfor tolkes på bakgrunn av konvensjonsbestemmelsens innhold.

Videre slår nml. § 5 første ledd fast at:

«[M]ålet er at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder».

Forvaltningsmålet for arter i nml. § 5 inneholder ikke direkte plikter, men er en retningslinje for lovtolkningen og skjønnsutøvelsen som må avveies mot andre viktige samfunnshensyn, jf. § 14. Dette innebærer at det er mulig å gjøre uttak etter § 18 selv om forvaltningsmålet i § 5 ikke er nådd, jf. HR-2021-662-A avsnitt 62 og Ot.prp. nr. 52 (2008–2009) side 81 og 375-376.

Forvaltningsmålet i nml. § 5 er trukket inn i den skjønsmessige vurderingen av saken.

Prinsippene i nml. §§ 8-10 og § 12 legges til grunn som retningslinjer, jf. nml § 7. Det samme gjelder nml. § 14 om andre viktige samfunnsinteresser. Når det gjelder kravet til kunnskapsgrunnlaget etter nml. § 8 og kravet til sakens utredning etter forvaltningsloven § 17, mener departementet at kravene til kunnskapsgrunnlaget er oppfylt og at saken er tilstrekkelig utredet. Førre-var-prinsippet tillegges derfor mindre vekt, jf. nml. § 9. Prinsippet i nml. § 11 om at kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver anses ikke som relevant i saken, ettersom det ikke er aktuelt å stille fordyrende vilkår.

2. Skadeomfang og fremtidig skadepotensial jf. nml. § 18 første ledd bokstav b

Det følger av nml. § 18 første ledd bokstav b at det kan tillates uttak av vilt «for å avverge skade på avling, husdyr, tamrein, skog, fisk, vann eller annen eiendom». Bernkonvensjonen artikkel 9 nr. 1 andre strekpunkt stiller et liknende vilkår om at tiltakets formål må være «to prevent serious damage» på blant annet «livestock». Bestemmelsen stiller visse minstekrav til skadens omfang og alvorlighetsgrad, og begrepet "avverge" innebærer at fellingen kan skje som et forebyggende tiltak, jf. HR-2021-662-A avsnitt 82.

I den nevnte avgjørelsen vurderte Høyesterett departementets anvendelse av nml. § 18 første ledd bokstav b i vedtak om lisensfelling av streifulv utenfor ulvesonen. Høyesterett uttalte følgende i avsnitt 85, 88 og 90:

"Jeg kan ikke se at begrunnelsen er for lite konkret. Vedtaket er basert på mange års historisk erfaring, hvilket har vist at det er en reell mulighet for at streifdyr som det her er tale om, vil gjøre skade på husdyr som befinner seg i området.

(...)

Naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b bygger derfor på at etableringen av ulvesonen i seg selv utgjør en interesseavveining før vedtak treffes. En konsekvens av å følge en differensiert forvaltningsstrategi vil være at skadene i hovedsak vil oppstå utenfor

sonen. Derved vil terskelen for skadefelling i realiteten bli lavere utenfor sonen enn innenfor, se også sistnevnte proposisjon side 49.

(...)

Jeg kan heller ikke se at naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b krever at det i hvert enkelt vedtak må gjøres en vurdering av om fellingskvoten er forholdsmessig med skadepotensialet og bestandsstatusen."

Som det fremgår av innstillingen til rovviltnemndas vedtak og av Miljødirektoratets faglige tilråding, er det streifende ulv som gjør skade på beitedyr i regionen. Det er registrert skade på husdyr på grunn av ulv de senere årene, og departementet legger til grunn at det også i 2023 kan oppstå skade av et visst omfang dersom ulv kommer inn i regionen, og at vilkåret i nml. § 18 første ledd bokstav b er oppfylt.

3. Vilåret om at formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte

I tillegg er det et vilkår om at formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte, jf. nml. § 18 annet ledd. I vurderingen av vilåret vil prinsippet om arealdifferensiert forvaltning, som er fastsatt blant annet i rovviltforskriften § 1 og rovviltnemndas regionale forvaltningsplan,

veie tungt. Av rovviltforliket 2011 framgår det at soneinndelingen må forvaltes tydelig, noe som blant annet innebærer at beitenæring skal tilpasses rovvilt i de områder der rovvilt har prioritet, mens det i prioriterte beiteområder skal gjøres raske uttak av rovvilt som gjør skade på beitedyr. I dag reguleres bestanden av ulv i Norge hovedsakelig gjennom lisensfelling.

Rovviltpolitikken er bygget opp om prinsippet om geografisk differensiert forvaltning, og Stortinget har som nevnt vedtatt at soneinndelingen skal forvaltes tydelig. Dette setter klare grenser for hvor store ressurser som skal settes inn og i hvor stor grad tilpassing av beitenæringen skal avkrevs utenfor ulvesonen. Innenfor ulvesonen og området prioritert til andre rovviltarter stilles større krav om tilpassing av beitenæringen til en fast forekomst av rovvilt.

Tiltak som innebærer tilpassing av beitenæringen, som inngjerding av beitedyr, grunnet forekomst av ulv i de aktuelle områdene som omhandles i dette vedtaket, er noe departementet på denne bakgrunn ikke finner å være en annen tilfredsstillende løsning. Det vises i denne sammenheng også til at enkeltulver som opptrer utenfor ulvesonen og utenfor etablerte revir har stort vandringspotensial og uforutsigbart vandringsmønster. Det vil derfor være vanskelig å forutse på en tilfredsstillende måte i hvilke områder det skal gjøres tilpassing av beitenæringene før skadesituasjonene oppstår. Dette innebærer igjen at slike tiltak kan bli lite målrettet og kostnadseffektivt.

Andre tiltak rettet mot ulvene kan i særskilte tilfeller være et alternativ. Dette gjelder først og fremst tilfeller der det påvises genetisk verdifulle ulver utenfor ulvesonen. Radiomerking for nærmere å følge slike ulvers bevegelser og eventuelt senere flytting til områder innenfor ulvesonen eller til Sverige, er aktuelle alternative tiltak som vurderes fortløpende. Både radiomerking og flytting av ulver er imidlertid ressurskrevende tiltak som vurderes lite egnet for alle ulver som beveger seg utenfor ulvesonen. Dette har også dyrevelferdsmessige sider fordi slik menneskelig håndtering alltid vil innebære en viss belastning for det enkelte individ.

Departementet mener det ikke foreligger andre tilfredsstillende løsninger enn å vedta lisensfellingskvoten på ulv i region 1 og anser dermed vilkåret om at formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte som oppfylt.

4. Vilåret om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse

Det følger av nml. § 18 andre ledd at vedtak etter bestemmelsens første ledd bokstav a til f bare kan treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse. Vilåret knytter seg til den sør-skandinaviske ulvebestanden, jf. HR-2021-662-A avsnitt 60 og Ot.prp. nr. 52 (2008-2009) s. 130. Vilåret må vurderes konkret i den enkelte sak, og terskelen kan tenkes å variere avhengig av blant annet fellingsgrunnlaget og kunnskapsgrunnlaget, jf. HR-2021-662-A avsnitt 65. Eventuell usikkerhet om den fremtidige utviklingen av en bestand har betydning i vurderingen, og det ligger en viss margin i begrepet «truer» bestandens overlevelse, jf. HR-2021-662-A avsnitt 63 og nml. § 6.

Aktuelle momenter ved vurderingen av om uttaket truer bestandens overlevelse vil være (i) antall ulv i kvoten holdt opp mot totalt antall ulv i den sør-skandinaviske ulvebestanden, (ii) hvorvidt ulvene som kan felles etter kvoten antas å være genetisk viktige eller være blant de mest stabile reproduserende familiegruppene, (iii) denne kvoten sett i sammenheng med det samlede (forventede) uttaket i Norge og Sverige, (iv) andre konsekvenser uttaket kan få for ulvebestanden og (v) annen relevant informasjon om faktorer som kan påvirke ulvebestandens overlevelse i tiden fremover (blant annet naturlig avgang, ulovlig jakt, påkjørsler m.m.).

Når det gjelder effekten av påvirkninger, jf. nml. § 10, foreligger det statusrapporter og annen vitenskapelig kunnskap som medfører at vi har betydelig kunnskap om den samlede belastningen arten utsettes for, blant annet genetikk. Ut over enkelte påkjørsler og tilfeller av sykdom skjer avgangen av ulv gjennom lisensfelling og skadefelling. Ulovlig avlving utgjør også en del av dødeligheten for ulv i Skandinavia.

Departementet er av den oppfatning at det foreligger grundige vurderinger fra både rovviltnemnda og Miljødirektoratet om ulvestandens status, genetiske situasjon og usikkerhet som det må tas hensyn til ved vurderingen av lovens vilkår om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse.

Ulven er fredet i Norge, og klassifisert som kritisk truet på Norsk rødliste for arter 2021. Den skandinaviske bestanden er relativt liten og isolert. Som det fremgår av Miljødirektoratets faglige tilråding er antall familiegrupper med valpekull i Skandinavia 54, hvorav 4 helnorske og 8 i grenserevir. Antall ulver i Norge, etter å ha fordelt ulvene som hadde tilhold på begge sider av riksgrensen, er ifølge faglig tilråding på 88-91. Dette er 5 flere enn det som ble registrert sesongen 2020/2021. Rovdata har beregnet at bestanden i Skandinavia besto av ca. 540 ulver for sesongen 2021/2022. Dette er en økning på 60 dyr i forhold til den estimerte bestanden for 2020/2021. Det samlede antallet dyr felt under lisensfelling og skadefelling i Norge i perioden fra 1. oktober 2021 til 1. juni 2022, var 31 dyr.

Små og isolerte bestander har økt risiko for å dø ut på grunn av genetiske forhold. Ulvestanden er også etablert av få individer, hvilket har ført til en høy innavlsgrad. Fordi bestanden er så liten og den genetiske tilstanden så dårlig, er den svært sårbar når det gjelder effekten av felling og andre negative påvirkningsfaktorer. Uttak av ulv kan medføre tap av genetisk variasjon, og risikoen for genetisk tap må derfor avveies mot hensynet til andre interesser ved vurdering av felling.

Når det gjelder den genetiske situasjonen, har påfyll av nye gener inn i bestanden ved etablering av immigranter fra den finsk-russiske bestanden stor betydning for den skandinaviske bestandens overlevelse i et langsiktig perspektiv. Beregninger viser at vi med dagens bestandsstørrelse vil trenge minst én ny immigrant som reproducerer seg med de skandinaviske ulvene under naturlige forhold per generasjon. Norge har felles retningslinjer med Sverige om forvaltning av genetisk verdifulle ulver. Innvandret ulv fra den finsk-russiske populasjonen og deres førstegenerasjons avkom skal så langt det er mulig unntas fra skadefelling og lisensfelling.

Total vedtatt kvote av de regionale rovviltnemndene i områdene utenfor ulvesonen i Norge er på 26 ulver. Kvoten for flere av regionene er satt høyt, målt mot kjent forekomst og fellingshistorikk de senere årene. Det vil derfor ikke bli iverksatt ekstraordinære uttak av gjenstående kvoter.

Som Miljødirektoratet viser til i sin faglige tilråding, har Sveriges landbruksuniversitet (SLU), i samarbeid med Høgskolen i Innlandet beregnet den forventede størrelsen på den skandinaviske ulvepopulasjonen. De bruker en modell for å si noe om den forventede bestandsstørrelsen etter at det er felt et visst antall dyr. Beregningene viser at et uttak av i underkant av 140 dyr som de samlede fellingskvotene summeres til i Skandinavia i perioden 1. oktober 2022 til 30. september 2023, mest sannsynlig vil gi en bestand på over 400 ulver per 1. oktober 2023. Det er betydelig usikkerhet knyttet til de beregnede verdiene i beskatningsrapporten. Rapporten viser til at det å gjøre beregninger bare for den norske delbestanden, gir veldig usikre resultater. Det er av den grunn ikke gjort modelleringer på kun den norske delbestanden.

I sin faglige tilråding vurderer Miljødirektoratet det som overveiende sannsynlig at bestandsmålet vil kunne oppnås innenfor ulvesonen, uavhengig av om det felles ulv utenfor ulvesonen. De vedtatte kvotene vil etter direktoratets vurdering heller ikke true den skandinaviske ulvebestandens overlevelse. Denne vurderingen bygger blant annet på at forvaltningen sørger for at tilstrekkelig mange immigranter fra den finsk-russiske bestanden klarer å vandre inn og etablere seg i den skandinaviske bestanden, og at annen avgang, inkludert illegal jakt, forblir på samme nivå som tidligere sesonger.

Ved mistanke om tilstedeværelse av genetisk verdifulle ulver under lisensfellingsperioden skal forvaltningen ha beredskap for raskt å kunne beslutte eventuell stans i lisensfelling for å forhindre at slike ulver blir felt. Klima- og miljødepartementet delegerer ansvaret for den løpende oppfølgingen av dette i region 1 til statsforvalteren, som besitter det administrative ansvaret for gjennomføringen av lisensfelling i det enkelte fylke.

Departementet legger videre til grunn at eventuell irregulær avgang av ulv innenfor regionen etter at rovviltnemnda fattet vedtak 24. august 2022, blir belastet lisensfellingskvoten på vanlig måte, jf. rovviltforskriften § 7.

På bakgrunn av dette legger departementet til grunn at uttaket ikke vil true bestandens overlevelse, jf. nml. § 18 annet ledd.

5. Sannsynligheten for at bestandsmålet vil nås neste år

I tillegg til lovens vilkår om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse, vurderer departementet om det med et slikt uttak er sannsynlig at bestandsmålet for ulv vil nås neste år. Bestandsmålet for ulv er fastsatt av Stortinget og fremgår av rovviltforskriften § 3 første ledd. Dette målet er et annet vurderingstema enn spørsmålet om bestandens overlevelse.

Det følger av kommentarene til rovviltforskriften § 7 andre ledd at ved vurdering av felling eller jakt skal rovviltnemndene gjøre en samlet vurdering av bestandens status og forventede utvikling og sannsynliggjøre at bestanden etter neste yngling fortsatt vil oppfylle det nasjonalt fastsatte bestandsmålet i regionen. I HR-2021-662-A kom Høyesterett til at Bernkonvensjonen artikkel 2 innebærer at Norge er folkerettslig bundet til å sikre ulvens overlevelse i norsk natur. Om oppfyllelsen av denne forpliktelsen uttaler Høyesterett i avsnitt 70-71:

"Denne folkerettslige forpliktelsen er ikke uttrykkelig gjennomført i naturmangfoldloven § 18. Betydningen av dette går jeg ikke nærmere inn på fordi jeg mener at forpliktelsen er gjennomført i rovviltforskriften § 7. Den bestemmelsen begrenser rovviltnemndenes myndighet til å fatte vedtak om kvote for felling til de tilfellene «bestanden av den enkelte art ligger over de nasjonalt fastsatte bestandsmålene for regionen».

(...)

Jeg finner det klart at Norge ikke bryter Bernkonvensjonen artikkel 2 så lenge den norske delbestanden er så stor at dette bestandsmålet nås. Som jeg kommer tilbake til, var kunnskapsgrunnlaget som det norske bestandsmålet bygger på, etter min mening tilstrekkelig godt."

Departementet legger til grunn at den samlede lisensfellingskvoten på 26 ulver utenfor ulvesonen i hovedsak retter seg mot enslige streifdyr av ulv, hvor uttaket i begrenset grad påvirker bestandsoppnåelse.

Miljødirektoratet vurderer det som overveiende sannsynlig at bestandsmålet vil kunne oppnås innenfor ulvesonen, uavhengig av om det felles ulv utenfor ulvesonen.

Departementet anser på denne bakgrunn at den samlede kvoten som er vedtatt for lisensfelling av ulv utenfor ulvesonen ikke er til hinder for å nå bestandsmålet etter endt lisensfelling. Som sagt ovenfor gis statsforvalteren myndighet til å kunne stanse lisensfelling ved mistanke om at genetisk verdifulle dyr er på vandring i områder der lisensfelling pågår.

Konklusjon

Klima- og miljødepartementet opprettholder rovviltnemnda i region 1 sitt vedtak 17. juni 2022 om lisensfellingskvote for ulv i region 1. Ved avgjørelsen er det blant annet lagt vekt på at det ikke er fastsatt bestandsmål for ulv i region 1, og at det er ønskelig å begrense utbredelsen av ulv utenfor den fastsatte ulvesonen. Departementet legger til grunn at det i 2023 kan oppstå skade på beitedyr av et visst omfang dersom ulv kommer inn i regionen, og at vilkåret om å avverge skade i nml. § 18 første ledd bokstav b er oppfylt. Departementet legger også til grunn at den vedtatte kvoten på inntil tre ulv ikke vil true bestandens overlevelse, og at det ikke finnes andre tilfredsstillende løsninger ut fra prinsippet om en arealdifferensiert rovviltforvaltning, jf. nml. § 18 annet ledd første punktum. Klagen er dermed ikke tatt til følge.

Departementet gir statsforvalteren myndighet til å kunne stoppe lisensfelling ved mistanke om at genetisk verdifulle dyr er på vandring i områder der lisensfelling pågår

Torbjørn Lange (e.f.)
avdelingsdirektør

Torkel Ramberg
spesialrådgiver

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Kopi

Miljødirektoratet
Rovviltnemnda i region 1
Statsforvalteren i Vestland